

Prvi slovenski dnevnik v
Zjednjene državah.
Izhaja vsak dan izvzemši
nedelj in praznikov.

Glas Naroda

List slovenskih delavcev v Ameriki

The first Slovensic Daily in
the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER, SEPTEMBER 21, 1903, AT THE POST OFFICE AT NEW YORK, N. Y., UNDER THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1879.

Štev. 68.

NEW YORK, 22. marca, 1904.

Leto XI.

Naša resolucija.

Ruski poslanik grof Cassini v Washingtonu potruje sprejem vseslovenske resolucije.

Odpadal jo je vlad v Petrograd.

Resolucijo so prejeli v ruskem poslaništvu v nedeljo zvečer.

Ruski poslanik, grof Cassini, po ročni našej, jedva vstanovljene "Vseslovenske zvezde", da je prejel brzjavno dopolneno resolucijo v znak sočuvstvovanja newyorskih Slovanov z Rusijo.

Grof Cassini se nam zahvalja v imenu svoje vlade za bratsko sočuvstvovanje z ruskim narodom in javlja, da bodo resolucijo nemudoma sporozili vladni v Petrograd.

Odgovor, katerega je sprejela naša "Vseslovenska zvezda" od ruskega poslaništva se glasi:

"Washington, D. C., 20th. — I have received the copy of the resolutions adopted by the Slavonic people of New York and I desire to express in the name of my government and on my own behalf the feeling of deep satisfaction with which this manifestation has been received. The resolutions honor not only the great Slavonic Empire but the Slavonic authors as well and shows an accurate appreciation of the true circumstances of this war which was forced upon Russia. It will be my pleasure to transmit the resolutions to my government."

(Signed) Count Cassini."

Trojni morilec.

Rodom Hrvat.

Salt Lake, Utah, 21. marca. Tukaj so zapri Hrvata Nikola Naromoviča, kateri je pripoznal, da je izvršil trumore. Dve osobi je usmrtil South Chicago in jednega v Hrvatskej. Pred petimi leti usmrtil je v Vrabacu Evo Naronkovo, katera ni hotela postati njegova supruga. Na to je vzel v Chicago, kjer je v decembру 1903 v gostilni Kaloviča, Rado Vjoraca in nečesa druga moža usmrtil. Nadalje se tudi trdi, da se je po umoru v Chicago vrnil v domovino, kjer je usmrtil svojega tekmeča Nikola Čagula.

\$50 kazni.

Hrvat Ivan Ljubanovič obojen radi skrivnja dinamita.

Iz Liverpoola, Anglija, se poroča, da je tamoznica sodišče obojilo Hrvata Ivan Ljubanoviča, kjer je do spel dne 11. februarja z parnikom "Majestic" v Liverpool in v čege krovčegu so našli 18 funtov dinamita, v \$50 kazni, ker je skrival dinamit. Sodišče ga je oprostilo obožbe, da je nameraval izvršiti kak anarhistični napad.

Dva polica ustreli.

Staroznani newyorški tat Michael Bush je včeraj, ko so ga zasačili policiji pri tativni v hihi 901 3. Ave, vstrelil polica Hugh L. Enrighta in Jacob Bachmana, na kar je tudi sebe nevarno obstrelil. Zdravnički bolnice Flower so izjavili, da bodo okreval, na kar bodo končali na električnem stolu. Streljanje se je vrnilo med 3. in 2. Ave. na 55. ulici.

Rodbinska žaloigra.

Des Moines, Ia., 20. marca. V sled skrajne ljubosumnosti je gospa William Greenova, 35letna soproga uglednega tukajšnjega meščana, sebe in svoje jednolito dete usmrtila. V odštonosti svojega soproga se je nesrečna v prepričanju, da ljubi njen mož drugo žensko, zastrupila z plincu. Ko se je vrnil njen soprog zvečer domov, našel je ženo in otroka mrtva.

Port Arthur zopet "padel".

Tako trdijo Japonci, a svet se jim le pomilovalno smeje.

Vest ni potrjena in je navadna laž.

Rusi pričakujejo nadaljnih čet, na kar bodo napadli Japonee. — Prihod generala Kuropatkina bode znamenje za pričetek vojne. — Brodove odpljujo proti Japonskej. — Car prevzamo v avgustu vrhovno poveljništvo vojske na iztoku. — 4000 vojakov pride vsak dan v Mandžur.

Tokio, 22. marca. Tukajšnje časopisje javlja v tolažo zbganega ljudstva, da so Japonci dne 19. marca izkrali na polotoku Liaotung mnogo vojaščin in da so Rusi — napadli.

Istočasno je tudi brodovje bombardiralo mesto. Boja se je udeležilo 16 vojnih ladij (ako bi jih še imeli) in boj je trajal 16 ur. Končno so zasedli Japonci mesto Port Arthur (najbrže v sanjah). Vest je naravno japonska laž.

Petrograd, 22. marca. General Zlinski poroča:

"Vojaki se dobro počutijo in zdravstveno stanje je izvrstno.

"Obmejne straže ob kitajskej iztočnej železnici poročajo, da je tam vse v redu. Pri postaji Udjini, je stotnik Uščenov z 70 kozaki pregnal tolpo 100 Čunčevov.

"Japonski pešci in topničarji so zasedli mesti Pingyang in Anju, kjer je opaziti sedaj večjo živnost.

"Pri Chenanpo bil je nedavno opaziti 13 sovražnikovih transportnih ladij. Japonci nameravajo izkrcati voje vojake tudi pri Coaljao ali pa v Kinchowu.

"Vse vesti, ktere objavlja inozemsko časopisje o izkrejanju japonskega vojaščina na našem obrežju, so navadne laži."

Rusi so mesto Anju ostavili, ker tako dolgo njihov vojni načrt. Rusi so poslali nekoliko vojakov v Anju, in drugam le radi tega, da nadlegujejo japonske prednje straže na načrilih, da se takoj ukamejo, kakor hitro se pojavi glavni del japonske vojske. Med Anju in reko Yalu je gibanje večje vojske zelo težavno, radi tega bodo prišlo tamkaj le do malih prask. Rusi se bodo boju vedno izognili, dokler jim ne bodo znaga zagovljena.

Z ozirom na neutralitet Kitajske, si tukaj nihče ne beli glave. Tako je prvej večje ruske zmage, bode "nebesko kraljestvo" mirovalo.

Laži o prvih japonskih vspelih na morju, niso mnogo vpljivale na Kitajce.

Petrograd, 22. marca. Semkaj se ponovno zatrjuje, da namerava car Nikolaj odpotovati v Mandžur in prevesti vrhovno poveljništvo tamožnje ruske vojske. Car odpotuje v Mandžurijo najbrže v avgustu.

Kronstadt, Rusija, 22. marca. Tukajšnje glasilo mornarice "Vještnik" trdi, da je rusko vladivoščko brodovje ostavilo loko in odpljuло proti japonskim mestim Maroran in Otaruan na otoku Jedo. V imenovanih mestih imajo Japonci velika skladilična premoga.

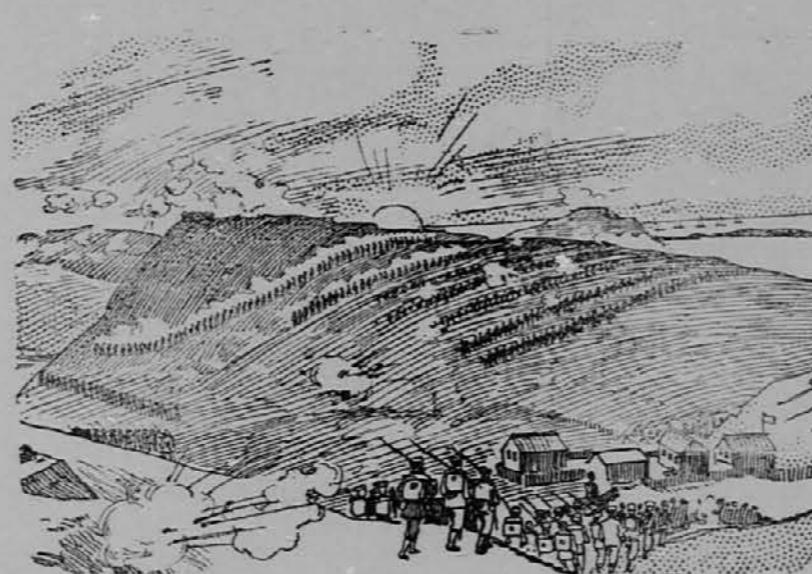
Jinkov, 22. marca. Blizu obrežja, kacid 60 milj južno od tukaj, bilo je včeraj slišati gromenje topov. Slišati je bilo 14 strelov. Jutro je bilo negleeno in tako ni bilo mogoče opazovati morja.

Rusi so se utrdili pri ustju reke Yalu in pri Tatungkovu. S tem so zaprli Japoncem jedino pot, po kateri zamorejo priti v Mandžurijo.

Petrograd, 22. marca. Po vseh luhkah se vrše priprave za odposlanje velikega ruskega brodovja v iztočno Azijo. Namen tega brodovja bodo pred vsem uničiti japonsko brodovje in potem zastaviti pot japonskej vojski, ktero bodo Rusi napadili proti morju.

Paris, 22. marca. Iz Petrograda se brzojavlja, da je admiral Makarov izjavil, da sta vojna ladiji "Retvizan" in "Carevič" zopet za boj sposobni.

Irkutsk, Sibir, 22. marca. Tukaj se pričakuje 18 vlakov z blagom družbe rdečega križa, da bodo vozili vojaški vlaki neovirano dalje. V Man-

Obramba Port Arthurja s kopnega.

džuri prihaja vsaki dan 4000 novih vojakov.

Moskva, 22. marca. Dosedaj so našli tukajšnji mčescani 5,500,000 rubljev za ruske vojake. Angleži so podarili Rusom vojno bolnico s 50 posteljami.

+ + +

Petrograd, 21. marca. Ruske čete preprečajo korakajo v severno Korejo. Njihovo razpoloženje je izvrstno. Pri postaji Udjini, je stotnik Uščenov z 70 kozaki izkrcali na polotoku Liao-Tung in oblegali Port Arthur, kajti na ta način bi sami sebe oslebili ob reki Yalu.

General Dragomirov, junak iz rusko-turške vojne, povdarja, da so Japonci najslabši jezdci na svetu, radi česar bodo imeli Japonci s kozaki največ opraviti.

Petrograd, 22. marca. Semkaj se ponovno zatrjuje, da namerava car Nikolaj odpotovati v Mandžur in prevesti vrhovno poveljništvo tamožnje ruske vojske. Car odpotuje v Mandžurijo najbrže v avgustu.

Kronstadt, Rusija, 22. marca. Tukajšnje glasilo mornarice "Vještnik" trdi, da je rusko vladivoščko brodovje obstojec iz križark "Hai Chi", "Hi Ying", "Hi Tien" in "Hai Shew". Brodovje odpljuje dalje proti Mandžuriji.

Chefoo, 21. marca. Pod vodstvom admirala Tsja, dospelo je semkaj kitajsko brodovje obstoječe iz križark "Hai Chi", "Hi Ying", "Hi Tien" in "Hai Shew". Brodovje odpljuje dalje proti Mandžuriji.

Tokio, 21. marca. Vodje raznih strank so včeraj zborovali. Vodje zahtevajo, da vlada ne površa davka na sol in zemljisča. Člani zborovanja so o tem tudi vladu naznali, kako bi ljudstvo trpelje vsled novih davkov.

Sedaj skuša japonska vlada dobiti denar potom posojila.

Petrograd, 21. marca. Iz Vladivostoka doseglo časopisje poročilo, da je ieki član tamožnega japonskega konzulata pred svojim odhodom izjavil, da namerava Japonci Rusie prepopraviti preko reke Amur, Mandžurijo izročiti nazaj Kitajcem in Korejo osvojiti.

Petrograd, 21. marca. Vojaški list objavlja povlevo podkrjalca Aleksejeva kteri svari vojake, da se ne dotakne zasebnega imetja prebivalcev. Kdo postopa proti povelju, bodo strogo kaznovani.

Cronstadt, 21. marca. Tukajšnji admiral Biricov pregledal je danes vojne ladije "Aleksander III.", "Narvirin" in "Sisol Veliki", kakor tudi križarko "Svetjelano", ktere se pripravljajo na pot proti iztoku.

Tokio, 21. marca. Komisar kitajske vlade za svetovno razstavo v St. Louisu, princ Pu Lun, je na svojem potu v St. Louis, dospel semkaj. V Tokio so mu priredili oficijelni sprejem. Prine bode za časa svojega tukajšnjega bivanja gost japonske vlade.

Vreme v Koreji je zopet skrajno neugodno in led zadržuje Japence v izkranju njihovega vojaštva.

Petrograd, 21. marca. Polozaj se ni spremenil; vojaštvo se neprestano in točno po vzpredu pomnika proti Koreji. Vest o vjetju 1800 Japonev je bilo vedno ni potrjena.

Petrograd, 21. marca. "Novo vremje" objavlja poročilo iz Pariza, da se tamkaj zatrjuje, da so ustanovile Japonska, Koreja in Kitajska trošnino v areni. V gledališču je bilo 3000 gledalcev, med njimi mnogo Američanov in vse polno šenš.

Fernandez je nastopal v zadnjem boju in bi moral boriti z izredno močnim in divjim bikom Gleidcu, ki so Fernandeza navdušeno podzadili. Takoj na to pričel je besnega bika dražiti z rudečo zastavo; kolikorkrat ga je bik napadel, se mu je vedno izumaknil. Bik mu je usmrtil dva konja, še le potem je Fernandez naskočil bika z bodalom, ktere ga mu je zasadil v pleče do ročaja.

Smrtnosna "corrida".

Juarez, Mexico, 22. marca. V nedeljo so tukaj priredili prvo pomladansko "corrido de toros a muerte" ali boj z bik. Ob tej priliki je bil bokser Antonio Fernandez, alias "Cuco" usmrten v areni. V gledališču je bilo 3000 gledalcev, med njimi mnogo Američanov in vse polno šenš.

Petrograd, 21. marca. Iz Vladivostoka doseglo časopisje poročilo, da se tamkaj zatrjuje, da so ustanovile Japonska, Koreja in Kitajska trošnino v areni. V gledališču je bilo 3000 gledalcev, med njimi mnogo Američanov in vse polno šenš.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

V ostalem bi pa Mr. Roosevelt kongres najraje že 15. aprila zapodil domov, kajti to bi mu zelo ugajalo, kajti dan bodo petek, kjer dan predsednik najbolj čista kot dan znamenitih dogodkov.

Ob petkil Roosevelt najraje potuje in trdi, da so petek najsrcejši dnevi njegovega življenja.

Ako ima Roosevelt srčo, bo predsednik predstavil najbolj čista kot dan znamenitih dogodkov.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

V ostalem bi pa Mr. Roosevelt kongres najraje že 15. aprila zapodil domov, kajti to bi mu zelo ugajalo, kajti dan bodo petek, kjer dan predsednik najbolj čista kot dan znamenitih dogodkov.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega tudi Roosevelt želi, da se kongres početkom majja zaključi.

Radi tega

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: JOHN HABJAN, P. O. Box 303, Ely, Minn.
 Podpredsednik: JOHN KERŽIŠNIK, P. O. Box 138, Federal, Pa.
 I. tajnik: JURIJ L. BROZICH, Ely, Minn.
 II. tajnik: ANTON GERZIN, 2137 Log St., Calumet, Mich.
 Blagajnik: IVAN GOVZE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

JOSIP PERKO, 1795 St. Clair St., Cleveland, Ohio.
 IVAN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
 IVAN PRIMOZOVIĆ, P. O. Box 114, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

MIHAEL KLOBUČAR, 115 7th St., Calumet, Mich.
 JAKOB ZABUKOVEC, 5102 Butler St., Pittsburgh, Pa.
 JOSIP SKALA, P. O. Box 1056, Ely, Minn.

Dopisi naj se biagovljijo pošiljati na I. tajnika: Geo. L. Brozich, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem.

Denarne pošiljatve naj se pošljajo blagajniku: Ivan Govze, P. O. Box 105, Ely, Minn., in po svojem zastopniku.

Društvene glasilo je: "GLAS NARODA".

PRISTOPILLI.

K družtvu sv. Martina št. 44 v Barbertonu, Ohio, Ivan Dormiš rojen 1880. Družtro šteje 26 udov.

K družtvu sv. Alojzija Štev. 36 v Conemaugh, Pa., Ivan Rožane 1873. Družtro šteje 30 udov.

Posamezni član Anton Korenčan rojen 1885, certifikat štev. 2229, sprejet 15. marca, stavljuje v Gormania, W. Va.

ZOPET SPREJETI.

K družtvu sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn., Josip Sterbenc, Fran Brunski. Družtro šteje 237 udov.

SUSPENDIRANI.

Od družtva sv. Alojzija Štev. 36 v Conemaugh, Pa., Ignac Gorenc, Anton Avsec, Anton Ističić, Fran Finič. Družtro šteje 26 udov.

Od družtva sv. Jožefa Štev. 17 v Aldridge, Mont., Ivan Verban.

Družtro šteje 63 udov.

Od družtva sv. Cirila in Metoda Štev. 16 v Johnstownu, Pa., Ivan Tegej, M. Gabrenja. Družtro šteje 74 udov.

ODSTOPILLI.

Od družtva sv. Cirila in Metoda Št. 1 v Ely, Minn., Fran Gaspir. Družtro šteje 235 udov.

ORTANI.

Od družtva Danica Št. 28 v Cumberlandu, Wyo., Matija Stokan. Družtro šteje 31 udov.

Jurij L. Brožič, I. tajnik.

Drobnosti.

— Avstrijska dobrodelna družba v New Yorku je nam te dni dopolnila svoje letno poročilo, iz katerega posnamemo nastopne zanimivosti: Dohodkov je imela \$5,420.62, stroškov \$3,349.75; zastopnik družbe je iz Ellis Islanda rešil 5065 ljudij; službe in delo je bilo 1978 možnih in 962 žensk, skupaj 2940 osob; od iz Ellis Islanda rešenih osob je oddala družba 1840 sorodnikom v New Yorku, odpolnila na druge kraje v Zjed. državah 1596; v bolnišnicach 47; v Evropo nazaj poslala 49 osob. Brezplačno je podelila družba zajtrek 1444 osobam; kosilo in večerje pa 2696, prenočišče 1717 osobam.

Iz tega kratkega poročila pač vidimo, da družba pomaga Avstrijancem, kateri so v zadregi in so napadni na njo, žalibog, povsem neosnovani deloma se vrše vsled slabe informacije, deloma iz dobričažljnosti gotovih osob; deloma pa iz sovraštva do naseljencev. Avstrijska družba se je tudi potegnila za naše slovenske bratre Črnogorce in Macedone in to na izrečno željo generalnega konzula. Od 1. maja t. l. bode avstrijska dobrodelna družba delovala ločeno od Madjarov, ker ti so vedno želeli biti ločeni, a bili so tako protežirani, kar so doma, nameč dobrodelnost je uživalo 75% Madjarov, a le 35% drugih Avstrijev. Ne očitamo to nikomur, ker vsak človek, ne glede na narodnost, je v tuji deželi, ako ga ne gre obišče, podpore in usmiljenja vreden.

Iz pred portnega sodišča v Ljubljani. Kot prvi je sedel na zatožni klopi Jožef Šabec, posestnik iz Hruševja, zaradi hudo delstva težke telesne poškodbe, ker je vdaril s pestjo Antonom Šabecem takoj po levem očesu, da mu je vsled tega za vselej vid oslabel. Ker so pa bile izpovede prič v protislovju, je porotno sodišče na predlog državnega pravnika v svrhu, da se iznova zaslisi pri kompetentnem sodišču na licu dejana na vožče priče, kakor tamoznje izvedenca, razpravo na nedoločen čas preložilo. Popoludanska razprava proti Janezu in Frančiški Pavliču, zaradi hudo delstva tatvine, se je prestavila na prihodnji petek. Povabi se ranjil Janez Znidarišič, krmar iz Matenje vasi, da bo po zdravniških zvezdencih preiskan, jeli je njegovo poškodbo na roki, provzročeno po Janezu Pavliču, smatrati za težko ali za lahko.

Žrtva žganje/pitja. Čerljar Janez Globočnik je zelo ljubil žganje, popival je več dni zapored po raznih

njenec okreva. Prepeljali so ga v vojaško bolničo. Govori se, da se je imenovanec nameraval usmrtni radi tega, ker ni mogel prenašati vojaškega "aufmischenja".

Nameravani napad in nevarna grožnja. Dne 1. marca t. l., po polnodi ob 3. uri, je prišel 29letni Anton Svetlič, posestnik sin iz Viča, v gostilno Antonu Vrhovca v Kožarjah pri Ljubljani na "en frakely". Stopivšega v gostilno začel je z raznim psovkom zbadati 30letni samski dinar Peter Strekelj iz Kožarja, ki je sedel v gostilni pri peči. Rekel mu je med drugim, česa tukaj išče in da bode moral še danes na Vič teči če bo sploh mogel teči. Ker mu je Svetlič nekaj ugovarjal, skočil je Strekelj z odpitom — žem proti njemu, rekoč: "Jaz te bom koj zaklal!" Svetlič, ki se je nahajjal v nevarnem položaju, zgrabil je Strekelja za roki in ga potisnil do peči, kjer mu je prišel še gostilničar na pomoč. Strekelj je pa tako trdno držal nož, da mu ga obavda nista mogla izviti iz rok. Pristem rovanju oprasnil se je Strekelj z nožem po desnem stegnu. Strekelj je postal mu to še bolj divji in kričal, da mora še danes zaklati Svetlič. Svetlič se je zbal pretilec, skočil iz gostilne, se vsebel na voz in pognal konja. Strekelj je zdiral za njim, vendar ga pa ni mogel doleti. Svetlič je ovadil napadalca orožnikom; le ti so pa vzeli Strekelja nož, s katerim je Svetlič pretiel. Strekelj ni hotel svojemu počenjanju ničesar vedeti. Orožniki so ga pa, ker je bil že dvakrat radi hudo delstva težke telesne poškodbe, enkrat pa zaradi prestopka zoper telesno varnost kaznovan. dalje, ker je begosumen in splošno nevaren človek, aretrirali in izročili deželnemu sodišču.

Samomori. V Kihlerjih na Češkem je pred leti 37letni posestnik I. Hitler po pomoti ustrelil svojo nevesto. Od takrat se mu je bledo. Teden je nastavil na prsi dieto ter se zatekel s tako silo v vrata, da mu je dieto predrlo sreco. — V Gorici se je ustrelil od dela pri bohinjski železnici odslavljeni inženier Ivan Trilety. — V Trstu se jena pokopališču zastrupil 65letni zasebnik Ivan Dobrilič. — V Trstu se je poskušala zastrupiti 16let starla služkinja Amalija Pipan.

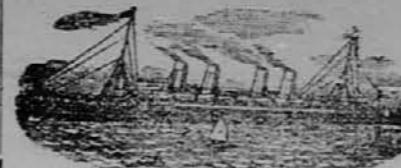
Trojčka je dne 4. t. m. porodila žensko kočarjo Andreja Skrabi na Igu. Otročiči in žena so primeroma zdravi le revščina vladar, ker je že od prej troje malih otrok.

Primorski Hrvati je na predujejo. Četudi je Reka zdaj preprečila vsak napredok primorskikh Hrvatov na morju, vendar se ti vkljub zaprekod z madjarske strani odločno bore za svoj obstanek. Posebno agilno je parobrodarsko društvo v Senju, ki je ravnkar dobito krasen nov parnik "Hrvatska", narejen v Pulju, a stroj njegov v Glasgow. Parobrod ima 600 konjskih sil. Drugi ravno tak parobrod "Ante Starčević", bo v kratkem gotov. Težka je ta borba na morju, ker Hrvatov ne podpira v takih podjetjih niti domača vladar, dočim imajo Madjari vse ugodnosti od vseh strani. In kljub temu se Hrvati vendarje drži, toda le s svojo lastno živilo vstajnostjo.

Male hrvatske novice. Kmečki nemiri in nove volitve. Nedavno so bili hrvatski okrajni predstojniki sklicani na skupno posvetovanje zaradi kmečkih nemirov in eventualnih novih volitev. Banova želja je, naj bi predstojnik belovarskega okraja, Kukuljević Sakcinski, odstopil, ki je baje zakrivil zadnje nemire v tem kraju. Nove volete bili potrebne v tem slučaju, da se ogrski državni zbor razpusti, ker pošteje hrvatski sabor iz svoje srede zastopnike v Budimpešto. — Hrvatska banica in umetnost. Banica grofica Lila Pejačević, ki je sprejela pokroviteljstvo hrvatskega umetniškega društva, je peljala deputacijo umetnikov k banetu priporočila društvo v nakljenost. Ban je deputacijo presepio ter objubil svojo pomoč. — Ištakalo je obiskala banica zbirko domače industrije, ki jo pošteje dvorni založnik Berger na razstavo v St. Louis. Banica je pokazala svoje strokovno poznanje in zanimanje za hrvatsko domačo industrijo.

Ceški poslanci za Ruse. Češki državoborski klub je v seji dne 7. marca soglasno sklenil izreči ruskemu narodu v njegovem boju s srditim sovražnikom popolne simpatije in najtoplejša voščila. Dotično češko in rusko pismo se je odposlalo ruskemu poslaniku na Dunaju, grofu Kapnistu.

Črno gori v Belgradu. Iz Belgrada se poroča, da je došlo tja 50 črno gorskih rodnin, deloma ker jih vlada zasleduje radi njihovih političnih nazorov, deloma ker si doma niso mogli prislužiti potrebnne hrane. Zlasti so se pri ministerstvu notranjih zadev zglasili, da bi jim podelili kaj zamislje v obdelovanju. Vlada jih odpoveduje v Kuršumliju.

Kretanje parnikov.

V New York so dospeli:

Zeeland 21. marca iz Antwerpna.

Dospeli imajo:

Kaiser Wilhelm der Grosse iz Brema.

Barbarossa iz Bremena.

Neckar iz Genove.

Majestic iz Liverpoola.

Pennsylvania iz Hamburga.

Laurentian iz Glasgowa.

Etruria iz Liverpoola.

St. Louis iz Southamptona.

Moltke iz Hamburga.

Finland iz Antwerpna.

La Gascogne iz Havre.

Columbia iz Glasgowa.

Potsdam iz Rotterdamu.

Palatin iz Genove.

Odpeljili so:

Prinz Adalbert 22. marca v Genovo.

Kronprinz Wilhelm 22. marca v Bremen.

Noordam 22. marca v Rotterdam.

Odpeljili bodo:

Cedric 23. marca v Liverpool.

Main 24. marca v Bremen.

La Savoie 24. marca v Havre.

Bluecher 24. marca v Hamburg.

Zeeland 26. marca v Antwerpen.

Neckar 26. marca v Genovo.

Astoria 26. marca v Glasgow.

Statendam 29. marca v Rotterdam.

Kaiser Wilhelm der Grosse 29. marca v Bremen.

Majestic 30. marca v Liverpool.

La Gascogne 30. marca v Havre.

Moltke 31. marca v Hamburg.

Lawrentian 31. marca v Glasgow.

Princes Irene 2. aprila v Genovo.

St. Louis 2. aprila v Southampton.

Finland 2. aprila v Antwerpen.

Pennsylvania 2. aprila v Hamburg.

Etruria 2. aprila v Liverpool.

Telephone 2436-79 St.

Dr. Josip Vilimek,

281 E. 72d St.,

New York.

Ordinira:

od 2. do 9. ure dop.

od 1. do 2. ure pop.

od 7. do 8. ure zvečer.

Govori slovenski!

Celenemu slovenskemu narodu v Ameriki na-
znanjam, da se je v zdravniškem zavodu

UNIVERSAL MEDICAL INSTITUTE

vstanovil in odpril oddelek za Slovence ter se je na ta način izpolnila želja in praznota, katera se je že davno opazovala med našim narodom v Ameriki; kajti siromaki, ki stanujejodaleč od večjih mest so uvideli, da so bili od nepoštenih zdravnikov ogoljufani ter ne vedo, kam bi se zatekli, da se rešijo boleznj, ker jih more.

V tem največjemu zdravniškemu zavodu v Ameriki se nahajajo raz-

in slovenski oddelki tudi še oddelki za Čehe, Hrvate, Ruse, Italijane, Francuze, Ogre, Slovake in druge.

UNIVERSAL MEDICAL INSTITUTE ima za vsako bolezen svojega posebnega zdravnika, taka, da ni bolezni na svetu, za katero bi se v tem zavodu ne nahajal najmanje po en zdravnik-strokovnjak, kateri bolezen točno pregleda in preiše, ter se potem posvetuje z ostalimi zdravniki. Kadarko so vsi zdravniki bolezen pregledali, odpeljijo se bolniku zdravila in sicer po ekspresu v vse krajce Združenih držav. Kanade in Mehike. —

ZATORAJ: Ako ste bolni, ako ste v New Yorku ali daleč iz New Yorka, ko so drugi zdravniki proglašili vas bolezen neozdravljivim, niso vam neveči zdravniki pograbili ogromne svote, ne da bi Vam bili vrnili ljubo-

dravijo, potem pišite na UNIVERSAL MEDICAL INSTITUTE v New York. ter razjasnite nam svojo bolezen jasno in brez stramoljivosti, píšite nam kakor svojemu prijatelju. Vašo bolezen bodo zdravniška konferenca treščala, ter, ako strokovnjak za ono bolezen uvidi, da Vas je mogoče

Stari Džuldaš in njega sin Mamet.

Povest iz življenja v srednje-azijatiskih pustinjah od N. N. Karazin-a.

(Dalej.)

"Jaz ne pomnim več, kaj se je zgodilo. Samo to se vem, da je nekdo vstrelil iz puške in da se je potem slišal glas Prokofjevjev: straža, pomagajtel. Mene so izvleči sdomo iz telege, bili me in bili, potem počnali na konja, zvezali kakor meh in pognali proč, naravnost v štepo, od poti v stran."

Kaj sem jaz vse prebila na tistem begu in kako sem še ostala živa, to sam Bog ve. Prišel sem ob ves spomin, telo je bilo vse pretepeno, noči od dneva nisem več razločevalna. Vzdržala sem se samo nekoliko, ko smo plaval čez vodo, čez reko, ne le za malo časa... Vedno sem je zdelo, da nisen živ človek, ampak obstrejena ptica, katero so dečki vjetri in jo vlačili na vrvici; da se vedno trudim, kako bi jim ušla, odletela proč od njih; a če vzamšem s perotmi, zabilo me neizreceno, če se počen naprej, zadruje me vrvica. No oni se snejejo, vpijejo in mačko na me šejejo: in mačko imajo strašno, črna, zeleno oči, saj kar bliskajo... Potem... potem..."

Katarina je potegnola z roko po svojem lici, zamislila se, kakor bi se nečesa ne mogla spomniti, in še enkrat je zamrmljala: "Potem..."

"Da, vi niste tisti, ki so me vlekli po štepi, vi niste tisti, je li da ne?" pogledala je vprašanje Džuldaša.

"Ne, mi smo drugi!" dejal je stari ribič. "Mi, vidas, draga moja, smo tukajšnji. Ti, golobček moj, bežala si od tistih v enej noči, ko ste pluli čez reko. Oni so te iskali tukaj, in ne naliči te Bog te je poslušal nama..."

"Da, vi niste tisti.... Vi ste dobri... dobri. Vi me boste pustili tja domov — k moju — v Petrovo-Aleksandrovsk... On je nadzornik skladideš..."

Džuldaš si je počehjal glavo z vsemi peternimi in pogledal proč, ni pa dal nikakega odgovora; a Katarina se sklonila na laket, gleda ga in juče pritočila.

"Katerina, vi potegnola z roko po svojem lici, zamislila se, kakor bi se nečesa ne mogla spomniti, in še enkrat je zamrmljala: "Potem..."

"K čemu pa ti to primerjaš?"

In to je vprašal on tako, da je očet jezik zastal in mu je grlo zaprla.

"Glejte si ga, kako sumničen je on sedaj postal". Šinolo je Džuldašu po glavi, no vse jedno, on je zbral svoje misli, premisli vse dobro, kako bode izpeljal in nadaljeval svojo priliko.

"Ta som nama je siloma všeč, z bojem; on ni odpuščen po najinej dobroj volji, in no sedaj se nama roga ter se svojim tovarišem, drugim ribarim baha rečo: Bila sta dva ribiča, in kaka ribiča, v vsem načem krajnjevje junaka. Dva takia ribiča, pripoveduje jim, prišla sta na-me, a jaz sem obe premagal, strgal sem jima vršo v všeč. Sedaj se zopet lepo svobodno z vami sprechajam, a v vršo ne pojdem drugikrat več, nisem več takto neumen. — No, vidiš, tako je! Sedaj se je sam izučil! Tako, vidiš... In to je resnično tako. Allah je umnjič od naju dveh; on, vidiš, stvaril je vsako stvar za svoje mesto: ptice za svoje, zveri, vidiš, nekaj za stepo, nekaj za močvirje, nekaj za gozde, nekaj za pečevje, nekaj za podzemlje, — ribe seveda za vodo, ker jim brez vode ni živeti. No, in glej, kar se tiče človeka, je ravno tako. Vsakega za svoj kraj! Nama, vidiš, je tukaj na otoku čudesno dobro, ne želiva si boljšega, — Osman-Ogli onkraj puščav živi v mestu. Saj požna Osman-Ogljana, onaga, ki je v prešem letu prišel do naju? No, in glej, temu Osmanku bi tukaj ne bilo živeti, tu bi mu bilo slabovo... Da, kaj "slabo" — smrt in neser druzega."

Mamet molči in posluša pazno očeta. Na ustnah se mu je na mig pokazal smeh, ki je bil bolj podoben zaključju režanja, nego veselemu namenljaju. Stari Džuldaš si je vzel pogum in nadaljeval priliko.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

10.

"Kaj dela ona?" zagodel je Mamet ne gledajoč na očeta.

"Spi.... Ravnomjer je zaspala.... Ne budi je", zlegel se je Džuldaš.

"Prematrala se je, prematrala, a sedaj je zaspala. Pojdila proč od tukaj kam drugam, da je ne vzbudila. Spanje ima rahlo kakor ščuka... Pojdova!"

In šla sta oba. Starec naprej, maledeneč za njim, če tudi nerad. Šla sta na breg, kjer je stal čoln, sedla sta vajo in odpela ogledovat zaboje. (Zaboje — koli zabiti v vodo, na ktere se privlačajo vrše.)

Čas je bil že daleč za poldnevom; od pesčenega visokoga brega padala je senca že do pol reke. Urici še, in bode treba izvlečnavati vrše in nastavljati je na nova mestna.

Delata skupaj, delata pridno in dolgočasno se jima, a ne sliši se nikak razgovor. Starček pogleda zdej pa zdaj skrivaj na sini in se zamislji, a Mamet pogleduje srpo na očeta, kakor bi ga zdaj in zdaj hotel z nožem prebostil, kakor da on ni njegov roditelj, ampak zaklet sovražnik.

Enkrat potegne Mamet za vrvico, iz vode se pokazejo kraji vrše, a v ujem je blesnola velikanska riba, kakoršč ře ni videl, odkar živi. Da je bil som, to pač ni bilo nič nenevnadnega, ali ta je bil dolg skoro poltretji aršin (ruski vratel, 0,7112 m).

Krepka vrvica se je napsala kot struna, čolo se je nakrenilo in malo da ne zajel vode. Džuldaš poprime vršo od spodaj z mačkom, in jela sta jo vleči iz vode, no som bješ in se premetava kakor besen, vrša trči in se lomi na dvoje...

"Čakaj", misil si je Mamet ter dejal vrvico pod koleno in mahlom z velenom. Hotel je po glavi udariti to rečno čudovitje, a izpolzno mu je in vrvica mu ide izpod noge.

"Drže, drži! Da kje držai! Že je izginola!"

Zobčasta brazda se je vlekla po vodi, odlomki raztrgane vrše so priplavali tu pa tam na površje, a ribe ni videl nihče več.

Ali je bilo potem krepkega mladencu sram, ali mu je bilo žal, odmaknil se je dalje od očeta, obrnil se proč in zrl po vodi, a Džuldaš je vstal in mu jel zmerjati ga.

"Golob! a golob! poslušaj, kaj ti bodem povedal; poslušaj me, moj dragi, če tudi nekaj čudnega, ali od same besede še ne nastane ničesar. Lovedati ti hočem priliko, a ti, sinče, poslušaj me, čuješ!"

In starček se primakne bliže k sinu, gleda ga uporno in pričakuje odgovora.

Trmasti divjak molči. Od onega kamenja, ki molči na sipini nemo proti nebu, dobil bi prej odgovor, kakor od tega trdoglavca.

Molčita oba; čoln je zaneslo počasi na sipino, ribe, ki leže na dnu čolna, premetujejo se in zevajo. Povodnji kosi poživljavajo in letajo po kraju.

"Jaz sem hotel nekaj povedati", prične zopet Džuldaš in zakašča.

Zopet je nastopilo molčanje, a sedaj ne na dolgo.

"Jaz sem hotel samo nekaj omeniti", ponovi starec. "Poglej tole ribo in jaz je ravnomjer všla. Riba res, da je neunma, če je tudi velika, no vse jedno, kdo se da rad vjeti, da ga potem ubijejo? Glej, tudi ona, daslavno riba, mislila si je to in všla. Z Bogom tedaj!"

Mamet je pogledal po strani na priphodnega.

"K čemu pa ti to primerjaš?"

In to je vprašal on tako, da je očet jezik zastal in mu je grlo zaprla.

"Glejte si ga, kako sumničen je on sedaj postal". Šinolo je Džuldašu po glavi, no vse jedno, on je zbral svoje misli, premisli vse dobro, kako bode izpeljal in nadaljeval svojo priliko.

"Ta som nama je siloma všeč, z bojem; on ni odpuščen po najinej dobroj volji, in no sedaj se nama roga ter se svojim tovarišem, drugim ribarim baha rečo: Bila sta dva ribiča, in kaka ribiča, v vsem načem krajnjevje junaka. Dva takia ribiča, pripoveduje jim, prišla sta na-me, a jaz sem obe premagal, strgal sem jima vršo v všeč. Sedaj se zopet lepo svobodno z vami sprechajam, a v vršo ne pojdem drugikrat več, nisem več takto neumen. — No, vidiš, tako je! Sedaj se je sam izučil! Tako, vidiš... In to je resnično tako. Allah je umnjič od naju dveh; on, vidiš, stvaril je vsako stvar za svoje mesto: ptice za svoje, zveri, vidiš, nekaj za stepo, nekaj za močvirje, nekaj za gozde, nekaj za pečevje, nekaj za podzemlje, — ribe seveda za vodo, ker jim brez vode ni živeti. No, in glej, kar se tiče človeka, je ravno tako. Vsakega za svoj kraj! Nama, vidiš, je tukaj na otoku čudesno dobro, ne želiva si boljšega, — Osman-Ogli onkraj puščav živi v mestu. Saj požna Osman-Ogljana, onaga, ki je v prešem letu prišel do naju? No, in glej, temu Osmanku bi tukaj ne bilo živeti, tu bi mu bilo slabovo... Da, kaj "slabo" — smrt in neser druzega."

Mamet molči in posluša pazno očeta. Na ustnah se mu je na mig pokazal smeh, ki je bil bolj podoben zaključju režanja, nego veselemu namenljaju. Stari Džuldaš si je vzel pogum in nadaljeval priliko.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja, še je Džuldaš sinu naproti.

Tu začuja Džuldaš Mametove krate.

"Słt! Molči! Leži mirno", dejal je on, "ne izpregorovi besedice vprito sina; bilo bi ti potem še hujše, samo molči."

In težko dvignoval se na nogi zatekli od dolgega sedenja